

Sygn. akt III RC 504/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Irena Karczevska

Protokolant st. sekr. sądowy Justyna Renkiewicz- Kicza

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2017 r. w Grudziądzu

przy udziale

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko J. M.

o uchylenie alimentów względnie obniżenie alimentów

1. Obniża rentę alimentacyjną ustaloną od A. M. na rzecz J. M.

w wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu w sprawie IC 151/09 z kwoty 400 zł miesięcznie do kwoty 200 zł/ dwieście zł / miesięcznie, poczynając od 1.04.2017 r. , płatną do dnia 15-go każdego miesiąca z góry do rąk J. M. , z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności poszczególnych kwot.

2. Oddała powództwo w pozostałej części.

3. Nie obciąża pozwanej kosztami sądowymi.

4. Koszty stron znosi wzajemnie.

5. Nadaje wyrokowi w pkt. 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 504/16

UZASADNIENIE

A. M. wniósł w pozwie o uchylenie renty alimentacyjnej ustalonej od niego na rzecz pozwanej w wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 23.03.2009 r. w sprawie IC 151/09, względnie jej obniżenie do kwoty 50 zł miesięcznie poczynając od 1.10.2016 r. Podniósł, iż jego zdaniem zachowanie pozwanej sprzeciwia się zasadom współżycia społecznego oraz celowi , jakiemu mają służyć alimenty, ponieważ nie musi ona podejmować starań w celu wykorzystania możliwości zarobkowych. Żyje z alimentów oraz nieewidencjonowanych dochodów, a standard jej życia przewyższa poziom życia powoda i jego dzieci.

Pozwana – dowód: k. 3- wniosła o oddalenie powództwa, a ostatecznie wyraziła zgodę na obniżenie alimentów do kwoty 200-300 zł miesięcznie- dowód: k. 34 v.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małżeństwo stron zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu 23.03.2009 r. przez rozwód z winy A. M.. W wyroku tym Sąd Okręgowy ustalił alimenty na rzecz J. M. w wysokości 400 zł miesięcznie. Pozwana wówczas nigdzie nie pracowała. Utrzymywała się z pomocy socjalnej oraz pomocy teściowej, która przekazywała studiującej córce stron kwotę 300 zł na miesiąc.

Pozwany otrzymywał wówczas zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 551 zł miesięcznie. Podejmował prace dorywcze i z tego tytułu osiągał dochód 400-500 zł miesięcznie.

W sporządzonym przez SO uzasadnieniu wyroku jest ustalenie, że pozwana mogłaby korzystać z dochodów powoda, gdyby małżeństwo nie zostało rozwiązane, ponieważ w małżeństwie nie pracowała, zajmowała się dzieckiem.

Sąd Okręgowy ustalił, iż kwota 400 zł miesięcznie jest stosowna do możliwości zarobkowych A. M..

Obecnie powód prowadzi działalność gospodarczą polegającą na obsłudze maszyny- koparki , którą wykonuje wykop do przyłącza wody i kładzie wąż, a inna ekipa podłącza wodę. Ma własną koparkę, którą spłacał w ramach leasingu. Wymaga ona wymiany, gdyż ma 20 lat./ dowód: k. 74/. Posiada zaległości w ZUS i US i to od 2014 r. w wysokości 40.000 zł. Z uwagi na te zaległości nie może startować w przetargach, gdyż nie otrzyma zaświadczenia wymaganego do przetargu , stwierdzającego , iż nie zalega z płaceniem składek i podatków.

W chwili orzeczenie rozwodu też świadczył te usługi. Pozostawał już wówczas w nieformalnym związku z kobietą, z którą ma dwoje dzieci w wieku 11 lat i 1 rok i 3 miesiące., w tym jedno urodzone przed rozwodem.

Jego konkubina nie pracowała i nie pracuje. Podejmowała i podejmuje prace dorywcze sezonowe przy zbieraniu owoców. Otrzymywała rentę socjalną w wysokości 400 zł, obecnie 700 zł + świadczenie 500 + na dwoje dzieci. Obrót powoda w skali roku wynosi 80.000 – 100.000 zł, jednakże mieszczą się w nim zakupy dotyczące sprzętu do oczyszczalni. Dochód powoda wynosi od 1000-1500 zł miesięcznie / dowód: k. 74 i 73 v/.

W wyniku podziału majątku wspólnego powód otrzymał dom, który zajmuje , a na rzecz pozwanej dokonał spłaty w wysokości 60.000 zł w ratach i na ten cel pożyczył pieniądze od rodziny/ dowód: k. 74 – zeznania powoda/.

Powód kupuje 7 ton węgla x 800 zł tona, płaci 400 zł podatku od nieruchomości , 30 zł abonament telefoniczny, 100 zł za energię i wydatki 1200 zł na wyżywienie rodziny. Użytkuje 20-letni samochód.

Pozwana podała, iż w latach 2012- 2013 pracowała jako opiekunka osób dorosłych i zarabiała 600 zł/ miesięcznie. Obecnie zajmuje się opieką nad osobą starszą przez 6 godzin dziennie łącznie z sobotami i niedzielami i zarabia 600-700 zł miesięcznie, a nadto opiekuje się swoją babcią, która liczy 80 lat i w zamian za tę opiekę otrzymuje całodzienne wyżywienie. Pobiera 300 zł dotacji do czynszu i faktycznie płaci czynsz w wysokości 180 zł miesięcznie, 50 zł za energię, 50 zł za telefon, 75 zł za Internet. Choruje na nadciśnienie i żylaki/ dowód: k. 74 v/. Zajmuje mieszkanie, które odziedziczyła wraz z siostrą. Ma zaległości w wysokości 2000 zł z tytułu czynszu za dzierżawę w okresie prowadzonej działalności gospodarczej w czasie małżeństwa, dotyczącej wymiany opon. Twierdziła, że powód nie płacił jej alimentów w okresie od 2009-2012 r. i złożyła wniosek do komornika o ich egzekucję, zaś powód wystąpił z pozwem o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego podnosząc, iż płacił alimenty bez pokwitowania. W w/ w sprawie strony zawarły ugodę, w wyniku której powód zobowiązał się zapłacić na rzecz pozwanej 5000 zł tytułem zaległych alimentów na całkowite zaspokojenie roszczeń pozwanej z tego okresu, co sądowi jest wiadomo z urzędu, przy okazji prowadzenia w/w sprawy.

Pozwana wyprawiła swoje urodziny w lokalu zapraszając 30 osób, co podniósł powód, twierdząc że ma pieniądze, skoro zaprosiła tyle osób do restauracji.

Pozwana podnosiła, iż powód wyjeżdżał na dwa dni nad morze i że standard jego mieszkania obecnie jest lepszy niż w okresie, gdy pozostawała z nim w związku małżeńskim.

Zeznała, że na w/w spotkanie w restauracji przeznaczyła kwotę 4000 zł, która miała odłożoną na spłatę zaległych składek w KRUS-ie, które ostatecznie zapłacił powód.

Pozwana użytkuje telewizor marki P., który kupiła za 1500 zł. Ukończyła kurs

j. niemieckiego i chce wyjechać do Niemiec, by zająć się opieką nad osobami starszymi. oczekuje na zakończenie spraw sądowych, aby móc wyjechać. 9 maja wyjeżdża do sanatorium. Zapłaci za pobyt 350 zł. będzie tam leczyła się nadciśnienie i żylaki.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanej w zakresie wysokości jej dochodów, ponieważ otrzymuje dotację do czynszu i nie ma interesu podać rzeczywistych dochodów, a świadcząc pracę opiekunki 6 godzin dziennie przez 7 dni, nie może otrzymywać tylko 600 zł, a jeżeli przystała na taką umowę, powinna poszukać pracy odpowiadającej rzeczywistym cenom tych usług na rynku pracy, odnośnie których sąd otrzymał informację / dowód k. 48/.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda, iż ma obrót w wysokości 110.000 zł, a dochód 1409 zł, gdyż sam podał, iż dysponuje miesięcznie dochodem w wysokości od 1000-1500 zł miesięcznie.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 60 § 2 k. r. i op. przesłanka rozszerzonego obowiązku alimentacyjnego małżonka ponoszącego wyłączną winę rozkładu pożycia jest ustalenie, że rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, niemające jednak cech niedostatku.

Ocena, czy na nastąpiło takie pogorszenie, zależy od porównania sytuacji, w jakiej niewinny małżonek znalazł się skutek orzeczenia rozwodu i gdyby pożycie małżonków funkcjonowało.

W orzeczeniu z 28.10.1980 r. III CRN 221/80 SN stwierdził, iż sąd powinien porównać sytuację, w jakiej małżonek niewinny znajduje się po rozwodzie z sytuacją, w jakiej by się znajdował, gdyby pożycie małżonków funkcjonowało prawidłowo.

Zakres, w jakim to ma nastąpić określa z jednej strony pogorszenie się sytuacji materialnej małżonka niewinnego, a z drugiej strony zasady słuszności.

Pozwana uzyskuje dochód, korzysta z pomocy społecznej w zakresie dopłat do czynszu. Przed orzeczeniem rozwodu powód przekazywał jej 600 zł/miesięcznie na utrzymanie, ale pozwana musiała dodatkowo wspomagać studiującą córkę, zapewniając jej mieszkanie u siebie i żywność.

Powód był na zasiłku i dorabiał. Miał dochód 551 zł + 600 zł. Miał na utrzymaniu jedno dziecko z małżeństwa i jedno pozamałżeńskie. Obecnie powód posiada dwoje dzieci z nieformalnego związku. Jego konkubina nie pracowała i nadal nie pracuje, podejmuje prace dorywcze, otrzymuje zasiłek z tytułu niepełnosprawności. Powód dokonał już spłat byłej zony z tytułu podziału majątku oraz spłat leasingowych koparki. Zarówno pozwana jak i powód spłacają zadłużenie z tytułu składek w ZUS-ie oraz powód w US.

Należało zatem uznać, iż sytuacja materialna pozwanej poprawiła się, gdyż ma możliwość osiągnięcia większych dochodów, ukończyła kurs j. niemieckiego, posiada uprawnienia opiekunki i może wyjechać za granicę, gdzie potencjalnie zarobi do 1000 euro, (jak zeznała), jednakże nie może wyjechać, bo toczyły się dwie sprawy przeciwko niej

(aktualnie niniejsza), a żaden pracodawca nie będzie chciał jej urlopować bezpośrednio po zatrudnieniu.

Pozwana ma również obecnie możliwość osiągnięcia wyższych dochodów, niż wykazuje, ponieważ powszechnie wiadomo jest, że osoby świadczące opiekę nad osobami starszymi przez 6 godzin dziennie razy 7 dni, uzyskują znacznie wyższe wynagrodzenie, niż podaje to podania na użytek tej sprawy, a potwierdza tę okoliczność pismo nadesłane przez (...) / dowód: k. 48/.

Pozwana wprawdzie pomaga babci, za co babcia ją utrzymuje, to jednak pozwana może pogodzić pomoc świadczoną babci, z pracą wykonywaną przez 8 godzin dziennie, bo – co powszechnie wiadomo – osoby pracujące w ten sposób świadczą pomoc swoim bliskim.

Pozwana może zarobić co najmniej tyle, ile wynosi najniższe wynagrodzenie.

Możliwości dochodowe powoda obecnie są znacznie wyższe, skoro miał przychód : 47.538 zł w 2014 r. , 141.684 zł w 2015 r. i 110.330 zł w 2016 r. / dowód: k. 54-72/, a dochód od 1000-1500 zł netto miesięcznie – jak zeznał - mimo wykazywania wysokich kosztów uzyskania przychodu. Z powyższego zestawienia wynika, iż istnieje zapotrzebowanie na prace wykonywane przez powoda, a powód świadcząc je w tym środowisku od wielu lat jest usługodawcą znanym.

Powiększył rodzinę, dokonał remontu w domu i wyjeżdża na krótkoterminowe urlopy, co podkreślała pozwana. Pozwaną, zaś stać było na urządzenie urodzin dla 30 osób

w restauracji.

Obie strony nie przedstawiały swojej sytuacji w sposób rzetelny, ukrywając swoje dochody, w związku z czym pozwana otrzymuje dotację do czynszu, a powód płaci mniejszy podatek. Żona powoda od lat nie pracuje na podstawie umowy o pracę, i również osiąga nieewidencjonowane dochody. Powód wykonując prace zapewne nie zawsze musi wystawić rachunek lub fakturę.

Uwzględniając powyższe okoliczności , sąd obniżył alimenty ustalone od powoda na rzecz pozwanej do kwoty 200 zł miesięcznie od dnia 1.04.2017 r. , ponieważ ocenił, iż pozwana może osiągać wynagrodzenie wyższe niż wykazuje i czynić starania o uzyskanie wyższych dochodów za granicą , zaś powód płacąc ustalone alimenty w w/w wysokości spełni swój obowiązek określony w art. 60 § 2 k.r. i op. na zasadach słuszności , ponieważ gdyby małżeństwo stron nie zostało rozwiązane, ich sytuacja materialna byłaby znacznie lepsza, niż sytuacja materialna powódki, ponieważ obie strony uzyskiwałyby dochody, a ich córka byłaby już samodzielna.

Obecnie powód ma jeszcze na utrzymaniu dwoje dzieci i niepracującą konkubinę , zaś pozwana jest ograniczana w uzyskiwaniu dochodów przez toczące się sprawy, które uniemożliwiały jej wyjazd.

Powód zatem dopiero po zakończeniu spraw będzie mógł ponownie wystąpić do Sądu ze stosownym powództwem.

Dokonując porównania sytuacji materialno-bytowej stron w chwili ustalenia ostatecznych alimentów i obecnie sąd na podstawie art. 60 § 2 k,r i op. w zw. z art. 138b k.r. i op. obniżył alimenty do kwoty 200 zł miesięcznie i oddalił powództwo w pozostałej części.

O kosztach orzeczono po myśli art. 100 k.p.c. Z uwagi na charakter sprawy Sąd nie obciążył pozwanej kosztami sądowymi, a koszty stron zniósł wzajemnie, bo określenie należnej sumy zależało od oceny sądu.

Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c.